

03/2000

LUKÁČOVSKÉ NOVINY

Október – December 2000,

Ročník II.,

Číslo 3

Príhovor starostu

Vážení občania,

dovoľte, aby som sa k vám prihovril na prahu 21.stor. a 3.tisícročia. Dúfam, že ste vianočné a novoročné sviatky v zdraví a v pohode v kruhu svojich najbližších.

Pred nami je rok 2001, teda rok, kedy si viac ako inokedy uvedomujeme, že nie veľa ľudí počas histórie ľudstva malo šťastie prežiť prelom storočí a ešte menej prelom tisícročí. My to šťastie máme. Prelomy storočí a tisícročí mali byť vždy bodmi zlomu, po ktorých ľudstvo niečo očakávalo. Či už výlety na Mesiac alebo príchod ľudí s anténkami – mimozemšťanov. Nič také sa však nestalo. Zisťujeme, že náš život je taký, ako bol predtým, že opäť nastanú dni všedné i sviatočné, že opäť ráno vstávame do roboty a opäť máme tie isté radosti i starosti, ako v minulom storočí a tisícročí. Sú to veci, ktoré ovplyvniť nevieme a nemôžeme.

Čo však ovplyvniť môžeme a uľahčíme si tak navzájom život, sú veci celkom obyčajné a predsa nám ľuďom niekedy tak vzdialené. Všetci ich poznáme. Je to láska k bližnému, vzájomná úcta medzi ľuďmi, vzájomné pochopenie a tolerancia. Čo môže byť jednoduchšie ? Skúsme začať každý sám od seba hneď teraz, pretože je čas novoročných predsavzatí a snažme sa po celý rok, aby toto naše predsavzatie nedopadlo tak, ako väčšinou tie ostatné.

Aj keď sa mi to nehovorí ľahko, musím povedať to, čo už dávno všetci vieme. A to, že tento rok nebude ekonomicky ľahký. Koľkýkrát si už hovoríme a počúvame, že tento jeden ako posledný z ťažkých ešte vydržíme. Ale musíme veriť a dúfať, pretože len nádej na nové a lepšie dni nám dáva silu vydržať aj tie najtvrdšie opatrenia. Nechcem kaziť toto radostné obdobie politickými úvahami, ale dve vety mi dovoľte. Treba si uvedomiť, že žiadna vláda – a to nech je akéhokoľvek zafarbenia – ktorá má ambíciu vládnuť aj po ďalších voľbách, neprijíma ekonomické opatrenia s radosťou, pretože vie, že sú nepopulárne. Vie, že jej to uberie percentuálne preferencie. Je to však znamenie pre nás, že ozdravená ekonomika a následná životná úroveň obyvateľov je pre ňu dôležitejšia, ako nejaké percentá vo voľbách. Ak si to premeníme na drobné, prideme na to, že v našej obci je situácia obdobná, iba v menšom vydaní.

Nechcem tu hodnotiť uplynulý rok a vypočítavať svoje úspechy alebo neúspechy, pretože na to ste kompetentní vy. Dúfam len, že ste pocítili aspoň aký-taký krok dopredu, pretože v dnešných časoch stále väčší počet obcí prešľapuje na mieste. Veľa odborníkov dokonca považuje za zázrak, že obciam a mestám sa ako-tak ešte darí plniť svoje základné funkcie, pretože štát sa k nim správa viac ako macošsky. Združenie miest a obcí Slovenska musí tvrdo bojovať za všetko napriek tomu, že v obciach a mestách, ktoré reprezentuje, žije 95% obyvateľstva Slovenska. Štát pritom stále hovorí o nejakých štátnych záujmoch. Ale kto je vlastne ten štát? 150 poslancov parlamentu a x-počet štátnych úradníkov, alebo 95%

obyvateľstva, ktoré reprezentuje ZMOS? Reforma verejnej správy sa stále pre niečo odkladá. Najparadoxnejšie je to, že ju zablokovala SDL-ka, ktorá má však najviac starostov a primátorov na Slovensku a tí sú jednoznačne za reformu. Zase tu víťazia úzke stranícke záujmy. Prečo potrebujeme reformu verejnej správy? Tu je príklad. Po reforme by napríklad údržba škôl mala prejsť pod obce. S tým však dúfame aj peniaze na ňu. Teraz nedostávame na túto údržbu nič, zo školou nemá obec spoločné absolútne nič, pretože budova patrí farskému úradu a prevádzku školy riadi školstvo. Napriek tomu však vyčleňujeme určitú čiastku ročne v prácach, materiále a peniazoch na školu. Nie je to síce veľa, ale je. Sú však väčšie obce, ktoré na školy vyčleňujú viac peňazí napriek tomu, že nemusia. Ale chodia tam domáce deti a keď vidíme, že treba, tak pomôžeme v rámci možností. To sú však problémy, ktorými vás v tomto novoročnom čase nechcem zaťažovať.

Nech je nastávajúci rok akýkoľvek, či lepší alebo horší, nezabudnime nikdy na to, že sme v prvom rade ľudia a tak sa k sebe po celý rok aj správajme. Nezabúdajme, že nielen chlebom je človek živý.

Dovoľte mi na záver úprimne vám všetkým do Nového roka zaželať na prvom mieste hlavne pevné zdravie, šťastie, spokojnosť v kruhu svojich najbližších a v celej našej obci. Okrem toho prajem deťom príkladných rodičov, rodičom veľa radosti zo svojich detí a dôchodcom okrem životného optimizmu spokojnosť v kruhu svojich detí a vnúčat.

Marián Lukáčik
starosta obce

Anjel plače („Hlasy z domova a misií“ – november 2000)

*Anjel plakal v mojom náručí,
bál sa, že nenávidieť sa naučí.
Biele krídla mu svietili v noci,
plakal nad zlými ľuďmi, ktorí sú pri moci.
Sedel na parapete okna mojej skrýše
a plakal nad zlobou čertovej ríše.
Z môjho okna padal dážď,
to on plakal nad množstvom nezmyselných vrážd.
Nad hlavou vznáša sa mu žiara zlatá,
plače, lebo mu padla do blata.
Anjel sa vedľa mňa posadil,
do ucha mi pošepkal, že Boha zradil,
keď videl malé deti umierať,
Nevládal nepriateľom odpúšťať.
a tak plakal v mojom náručí
a bál sa, že nenávidieť sa naučí.*

Jana O.

V týchto dňoch prebiehajú záverečné práce na výrobe internetovej stránke obce Lukáčovce a aj naša obec sa tak zapojí do tejto celosvetovej siete, ktorú odborníci označujú ako vynález druhého tisícročia. Zaujemci na ktoromkoľvek mieste na svete si tak budú môcť na svojich počítačoch pozrieť materiál o našej obci, o jej histórii, súčasnosti, pamätihodnostiach spolu s jej fotografiami a kontaktom. Aj takto sa snaží Obecný úrad propagovať našu obec a kráčať tak s dobou, pretože používanie internetu je už dnes veľmi rozšírené. Len pre informáciu, podľa všetkého sme zrejme prvou obcou minimálne v Nitrianskom okrese, ktorá má svoju vlastnú internetovú stránku. Je to jedna z najúčinnějších, najlepších a pritom najlacnejších propagácií, pretože za poplatok asi 3.000,-Sk na celý rok bude naša obec umiestnená v celosvetovej sieti, ktorá má úžasné a skoro až neuveriteľné možnosti a budúcnosť. Internet nám navyše dáva možnosť využívať elektronickú poštu nazývanú e-mail, ktorá je najrýchlejším a najlacnejším komunikačným prostriedkom súčasnosti.

starosta

Pozdrav z Baku v Azerbajdžane

Vážení občania,

nie je každodennou udalosťou, že náš rodák pôsobí v misiách a šíri tak takýmto obdivuhodným spôsobom kresťanstvo v ďalekých krajinách. Iste viete, že reč je o Mariánovi Kališovi, ktorý pôsobí v azerbajdžanskom Baku a s ktorým som vďaka vynálezu tisícročia – internetu – v kontakte. Pretože Marián súhlasil s mojou žiadosťou, aby som jeho elektronické listy mohol zverejňovať v Lukáčovských novinách, budete sa s nimi takto stretávať, aby nám tak mohol odovzdávať svoju duchovnú silu.

starosta obce

Baku 19.11.2000

...potešilo ma, že sa niektorí zaujímajú a aj modlia za misie nielen v Lukáčovciach tak aj na Mamateyovej v Petržalke, kde som doteraz pôsobil. Ako k tomu prišlo.

Presne pred rokom sa stretol kardinál Tomko s našim provinciálom don Vladom Feketem a požiadal ho, či by mohol poslať komunitu 2 kňazov a 1 rehoľného brata do Azerbajdžanu. Don Vlodo, ako vždy, veľmi ochotne súhlasil, že keď sa niekto prihlási, nebude mu brániť, ale peniaze na novú misiu nemá, pretože neviem či viete, ale slovenskí Saleziáni už majú jednu misiu na Sibíri, ktorá sa rozrástla na dve skupiny v Jakutsku a Aldane a finančne ju udržiava. Kardinál Tomko povedal, že peniaze nebudú problém, čo sa aj doteraz plní. Ja som provinciálovi povedal, že keď nebude mať koho poslať, môže mňa. Myslel som to viac zo žartu ako vážne. V lete v júli sme sa znovu stretli už len kvôli jednej veci, či môže počítať so mnou. Nevedel som, ako reagovať, pretože ja som na to už zabudol, ale keď som niečo povedal, tak si za tým stojím. Druhá maličkosť bola, ako to povedať doma. Mama mi pomohla, keď začala hovoriť, ako sa na Večeradlách modlíte za misie a misionárov. Vtedy

som pochopil, že ste mi to Vy vymodlili a Panna Mária Vám ukázala ako vypočuje dobrú modlitbu. Preto Vás vyzývam, len tak ďalej. Bez Vašich modlitieb sa tu nepohneme.

Asi všetci viete, že bývame v hlavnom meste Baku, ktoré má asi 3 milióny obyvateľov. 90% je mohamedánov a rozprávajú turecky a rusky a sme pred Vami 3 hodiny. Kúpili sme jeden väčší rodinný dom, povedzme vilu, ktorá má na prízemí dve veľké miestnosti. Jedna je kaplnka asi pre 100 ľudí a vedľa čajovňa, pretože tu sa po sv. omši robí aggapo posedenie pri káve a čaji. Konečne sme všetko vymaľovali a práve dnes sú v kaplnke prvé bohoslužby. Ako história hovorí, po 70 rokoch je tu znova Ježiš v Eucharistii a mám tú česť bývať s ním v jednom dome a začať rozvíjať cirkevné spoločenstvo v Azerbajdžane. Ešte jedna miestnosť je dolu a bude slúžiť ako farská kancelária. Mali sme šťastie alebo žeby zázrak, našli sme tu jedného poľského kňaza, volá sa Juro Pilus. Má 34 rokov a pôsobí tu 3 roky. Pomohol nám kúpiť tento dom, momentálne žije s nami a zabeháva nás, ako sa v tomto chaose orientovať. Dúfame, že zostane do konca roka a potom uvidíme, kam ho Pán povolá. Je tu so mnou jeden kňaz, volá sa Dano Pravda a pochádza zo Senca. Je to čerstvý päťdesiatnik s darom pre misie. Bol už v Afrike a začal dielo na Sibíri. Ďalší je Števo Kormančík zo Spiša, príde začiatkom roka 2001. Má 30 rokov.

Ešte Vás chcem informovať o veľkolepej akcii odovzdávania misionárskych krížov v Turíne na Valdocu, ktorej sme sa zúčastnili štyria Slováci. Pred 125 rokmi posielal Don Bosco prvú výpravu Saleziánov do Argentíny a odvtedy sa táto slávnosť opakuje rok čo rok. Terajší nástupca Don Vecci bol rád, že v tomto jubilejnom roku odchádza 84 Saleziánov, 4 rehoľné sestry a 25 dobrovoľníkov do misií, čím Saleziáni prekročili hranicu 10 000 misionárov. Tam som si uvedomil, koľko dobra sa robí po svete a málokto o tom vie. Pozoruhodné bolo, že asi polovica boli černosi a vietnamci. Slováci idú: Andrej Porubčín – Sibír /Jakutsk/, Jozef Tóth – Mongolsko /Ulanbatar/, Števo Kormančík a ja Azerbajdžan /Baku/.

Nateraz to hádam stačí. Nech Vám Pán dá požehnanie do každého nového dňa.

Praje

Marián

POZDRAV Z BAKU – 27.11.2000

V sobotu večer okolo 22.00 hod. sme zažili dva dosť silné otrasy, našťastie netrvali dlho – asi 20 sekúnd. Náš dom je v poriadku, ani jedna stena nepraskla, pritom som sa cítil, ako na vode. V meste je situácia podobná. Jeden deň nebol plyn a nefungoval telefón. V činžiakoch popadali poháre, dokonca aj skrine a ľudia a veľmi báli. U nás spalo asi 10 ľudí a keďže sme nemali toľko miesta, ženy predriemali na stoličkách. Ďakujem Pánovi aj za túto skúšku a prosím o odpustenie, ak som mu málo dôveroval. Odborníci hovoria, že sa to bude do 3 dní opakovať, no zatiaľ sa tak nestalo. Páčilo sa mi, ako jedna žena pri sv. omši povedala, že je presvedčená, že každý v Baku prosil Boha a Alaha o odpustenie hriechov. Čo by robili kresťania na Slovensku? S veľkou neznámou, ako to bude ďalej sa s Vami lúčim.

Marián

POZDRAV Z BAKU – 17.12.2000

Pekne Vás všetkých pozdravujem a prajem Vám, aby ste aj tieto dni prežívali v pokoji, radosti a nádeji, že Pán nás požehnáva viac, ako si zasluhujeme.

Zemetrasenie máme za sebou, aj keď ľudia prichádzajú a hovoria o ďalších menších otrasoch, ktoré my necítíme. V činziakoch to trasie viac.

Na sviatok sv. Mikuláša som bol presvedčený, že tento rok žiadne sladkosti nebudú, má to predsa len ďaleko. No zmýlil som sa, prišiel trochu síce neskoro, ale bol aj tu. Stíha celý svet. Tu sa sladkosti deťom nedávajú, ale môžu sa na Nový rok odfotiť pri jedličke s Dedom Mrázom. Vianočné sviatky sa tu neslávia, pre domácich sú to dni pracovné. Ale nás to neodrádza. Naopak, chceme u nás spraviť pekné kresťanské Vianoce. Máme 2 umelé stromčeky, dúfam, že zoženieme niečo lepšie z lesa. Priniesol som veľa ozdôb zo Slovenska a v Turíne sme kúpili Betlehem, postavičky majú 30 cm. Chceme dať do novín inzerát, kto chce vidieť katolícky Betlehem, nech sa páči. V televízii a vo výkladoch ani náznak Vianoc. Za to u nás si to viem predstaviť. Dňa 14.1.2001 budeme mať posviacku kaplnky. Príde biskup z Tbilisi, čo je asi 650 km, je to zatiaľ najbližšie cirkevné spoločenstvo od nás, okrem Vás. Vy ste tu s nami, cítíme to na každom kroku.

Ešte Vám chcem napísať, že v nedeľu máme 2 sv. omše. Prvá je anglická pre zamestnancov zo zahraničia. Je to krásne živé spoločenstvo, veľmi pekne hrajú na flaute a gitare a býva ich asi 50. Druhá omša je v ruštine. Sú to väčšinou stareňky pochádzajúce z Poľska, býva ich 10. Potom je tu skupina katechumenov, čo sa pripravujú na krst. Je to taká miešanka – deti, mládež, starší, všetko domáci, s počtom asi 30. Práve túto skupinu potrebujeme oživiť a dodať jej viac radosti a nadšenia.

Pozdravujem nášho Mikuláša a mám radosť z akcie.
Požehnaný advent praje

Marián

POZDRAV Z BAKU – Vianoce 2000

Milovaní rodáci,

Už je tu čas veselosti a radosti, pretože prišla na svet Božia láska. Bol by som najšťastnejší, keby sme s nej všetci čerpali a s ňou žili. Tam by sme nachádzali všetko potrebné pre život. Pekné prežitie vianočných sviatkov, veľa duchovných zážitkov a z myšlienkami upretými na 3.tisícročie, kde sa stane veľa vecí, no hlavne sa v ňom stretneme s našim Pánom Vám zo srdca prajú a vyprosujú slovenskí Saleziáni z Azerbajdžanu

Dano Pravda a Marián Kališ

JEDNOTA DÔCHODCOV pokračuje informáciami z okruhu „ŽIVOT STARŠÍCH ĽUDÍ“ 2.časťou:

Čo sme robili v Základnej organizácii JDS v r.2000

Väčšina podujatí bola z oblasti kultúry, poznávania miest a pamätihodností, folklóru, podpory umeleckých zručností, pobavenia i poznávania tovaru, obchodníkmi už takmer vnucovaného, i zájazdmi... atď. Najhodnotnejšie pritom je, že vzdelaní mladí ľudia, ktorí sa tovar pokúšajú predať, nás občas poučia o praktických veciach i zdraviu a racionálnej výžive užitočných. Pracovali sme aj pri skrášľovaní obce. Zapájali sa do akcií pripravovaných vyššími organizáciami JDS.

13.2. Slávnostná schôdza k 5. Výročiu založenia Základnej organizácie Jednoty dôchodcov, zároveň schôdza výročná schvaľujúca zmeny vo výbore ZO. S kultúrnym programom a účasťou delegáta OV JDS Ing. L.Bullu a nášho starostu p. Lukáčika.

25.3. Pracovná brigáda v okolí kultúrneho domu.

26.3. Výstava ručných prác s veľkonočným motívom. S milým folklórnym programom žiakov našej Základnej školy, pletením korbáčov. Potešila nás dobrá účasť a záujem občanov.

30.5. Účasť volených delegátok na okresnom Valnom zhromaždení JDS /Babulicová, Margetínová/

6.6. Pracovná brigáda v okolí kostola a cintorína – 23 členov.

17.6. Zájazd do Hodonína a Myjavy na folklórne slávnosti.

9.9. Účasť na posedení s poľovníkmi.

1.10. Slávnosť v Mesiaci úcty k starším, s tradične milými vystúpeniami dietok z MŠ a žiakov ZŠ.

8.10. Účasť na Okresnej prehliadke speváckych súborov JDS v Lužiankach. Náš súbor „Radosť“ označili v čistote a súzvuku hlasov ako druhý z ôsmich zúčastnených! Škoda, že nás tam bolo iba šesť žien.

20.11. Účasť na zdravotníckej – osvetovej a predajnej akcii organizovanej ČK.

26.11. Prednáška s ukázkou používania pomôcky na odstránenie bolesti akupresúrou, v druhej časti posedenie pri čaji a speve.

-Ďakujeme pánovi starostovi a pracovníckam OcÚ za pomoc prejavenu Základnej organizácii Jednoty dôchodcov

-Ďakujeme riaditeľkám a učiteľkám Základnej a Materskej školy za svedomitú a kvalitnú prípravu žiakov vystupujúcich na slávnostiach v obci

-Ďakujeme členkám súboru „Radosť“, že si nájdú čas na nácvik a vystupovanie

-Ďakujeme p. Pontešovej za pekný článok o našej obci a ZO JDS v mesačníku Senior 10/2000 na str.71 Týždenných rekreácií v hoteloch Sorea sa zúčastnilo 9 členiek a 1 člen. Zájazdu do Prahy dvaja a celoštátneho turistického zrazu 1 člen ZO JDS.

Mária Margetínová
Predsedníčka ZO JDS

K posledným Vianociam v tisícročí...

Tak ako zimný slnovrat tešil našich pradávnych predkov, tak kresťanské Vianoce budú tešiť a povznášať ľudí formovaných európskou civilizáciou nielen v treťom tisícročí, ale azda až do zániku planéty Zem. I keď sa ľudia premenou skúseností na poznávanie, zvyšovaním kvality vzdelávania a prenikavým náporom informácií stávajú nezávislejšími a samostatnejšími, Vianoce potrebujú, ctia a majú radi všetci slušní ľudia.

Čo znamenajú pre starších ľudí ? Pre väčšinu je iste prvoradý zážitok náboženský. Všetko ostatné závisí od ich solventnosti. Na dedinách ako je aj naša, sa ešte darí prežívať ich v duchu tradícií a v rodine. No dedko a babka už nemajú rozhodujúcu zodpovednosť za ich priebeh. Pokiaľ vládu pomáhajú, podporujú, túlia k sebe vnúčatá, snažia sa udržať veľkú rodinu, do ktorej patria. Kiež by táto idylická predstava bola možná všade. Žiaľ, skutočnosť býva najmä v mestách, ale už i na dedinách často iná. Priveľa starých ľudí prežije Vianoce v samote, v lepšom prípade ešte v manželskej dvojici a kolektívne v domovoch dôchodcov.

Starí ľudia žijúci iba z dôchodkov patria medzi najzraniteľnejšie skupiny obyvateľstva. V našich Lukáčovciach to bude asi tretina občanov. Je dobré, že takmer všetci žijeme vo vlastných domoch. Pokiaľ sa vládžeme hýbať pestujeme ovocie, zeleninu, ba i víno. Vyprodukuje aj dosť hydiny, králikov i čosi väčšieho, čím zdravo kompenzujeme nižšie dôchodky, sme užitoční aj pre mladých. Tu sa cítime aj istejšie, suverénnejšie. U nás by samospráva a verejnosť nedovolila, aby niekto ubližoval starým ľuďom. Mnohí žijeme vo veľkých rodinách s dospelými deťmi a vnúčatami, niektorí nie. Čo je lepšie ? Ako kedy... Rozhodne sa nám v našej dedinke žije bezpečnejšie, pri troške sebaovládania aj zdravšie a s menšími výdavkami, ako v mestských panelákoch.

Je správne, že v čísle 2/2000 Lukáčovských novín sa objavila prvá sociálno – zdravotnícka ponuka pomoci dôchodcom od pána starostu. Jednota dôchodcov na Slovensku chce v r.2001 v spolupráci so štátnou správou a Združením miest a obcí Slovenska riešiť úlohy Národného programu ochrany starších ľudí aj prostredníctvom okresných, mestských a základných organizácií JDS. Uvedený dokument bol schválený vládou SR uznesením č.681 zo dňa 11.8.1999. To sú však už konkrétne pracovné úlohy, ktoré si necháme na január 2001.

Teraz prežívajme radosť z toho, že môžeme vstúpiť do III. tisícročia po Kr. v Novom roku 2001..... ak nám to bude dopriať.

R.M.

Opäť prišiel Mikuláš

Bolo sychravé nedeľné popoludnie a v našej obci bolo cítiť vo vzduchu akési napätie. Deti netrpezlivo postávali vonku už od obeda a postupne sa k nim pridali aj ich starší príbuzní.

Po úspešnej minuloročnej premiére sme sa rozhodli opäť poprosiť Mikuláša, aby aj tento rok zavítal do našej obce a obdaroval všetky dobré deti. Mikuláš prisľúbil a tak sa za zvukov vianočných kolied začala mikulášska nádielka.

Opäť z toho bolo veľmi príjemné popoludnie, ktoré postupne vylákalo pred domy skoro celú dedinu. Deťom žiarili oči od radosti a očividne mali z tohoto popoludnia krásny zážitok. Mikuláš ich pohladkal, prihovoral sa im a pretože deti po celý rok poslúchali, nakoniec ich obdaroval. Čerti im zase pripomenuli, že ak by si to s tým poslúchaním rozmysleli, sú tu aj oni s pripravenými vrecami.

Na záver nás sv. Mikuláš požiadal, aby sme v jeho mene srdečne poďakovali nasledovným dobrodincom, ktorí mu pomohli pri tom, aby mohol urobiť radosť viac ako 200 deťom:

- občianske združenie Alexu
- pán Karol Bulla
- pán Alexander Riegel st.
- pán Tibor Páleník
- pán Juraj Ballon
- pán Ľubomír Slaný
- firma Lupol s.r.o.
- firma Tri stromy s.r.o.
- Obecný úrad

My by sme taktiež chceli veľmi pekne poďakovať všetkým horeuvedeným dobrodincom, ďalej Mikulášovi, anjelom, čertom, samozrejme pánovi Štefanovi Megovi, ktorý sa ochotne podujal odviezť Mikuláša na koči a všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k úspešnosti tohoto podujatia.

Dúfajme, že o rok, ak sa budeme všetci poslúchať, Mikuláš k nám príde opäť a zaužívame si tak peknú Mikulášsku obecnú tradíciu.

/OcÚ/

Rok 2001 – rok všeobecného rastu cien

Už niekoľko mesiacov pred skončením roka 2000 sa viedla živá polemika o tom, čo všetko prinesie slovenským rodinám všeobecný rast cien po 1.1.2001. Ako to napokon celé dopadlo vieme všetci, ale čo z toho vyplynie pre rodinné rozpočty, zistíme až pri každodennom živote po Novom roku.

-Výsledok pre obecný rozpočet však bol jasný ihneď po vládou zverejnených percentách navýšenia cien. Bohužiaľ sa toto zvýšenie automaticky a nemilosrdne premietlo do nášho obecného rozpočtu a tak od 1.januára prichádza k nasledovným zmenám sadzieb pri dani z nehnuteľnosti na rok 2001:

sadzba dane z pozemkov sa mení z 0,154 Sk/m² na 0,18 Sk/m²

sadzba dane zo stavieb na bývanie sa mení z 1,82 Sk/m² na 2,10 Sk/

m²

2. Ďalšou položkou, u ktorej prichádza k zmene od 1.februára je poplatok za vodné, ktorý bol vládou SR upravený o viac ako 20 % a zároveň bola výmerom Ministerstva financií SR stanovená maximálna cena za m³ vody pre domácnosti. Od tohoto dňa sa teda zmenia poplatky za vodu v našej obci nasledovne:

domácnosti = 10,-Sk/m³
podnikateľské subjekty = 15,-Sk/

m³

Vieme, že vláda nemenila iba poplatok za vodné, ale aj cenu elektrickej energie o 20%. A ako iste viete, vodu ťaháme čerpadlom, ktoré je poháňané elektrickou energiou. Iba za rok 2000 – teda v starých cenách – Obecný úrad platil 110.000,-Sk/rok za elektriku za túto ponorku. Teda ak si to spočítate zistíte, že zvýšenie elektriky ani nie je Obecným úradom vzaté do úvahy, pretože by kubík vody musel byť o ďalších 20% drahší. Do budúcnosti je však ťažko takýto krok vylúčiť. Takže predaj vody je pre Obecný úrad hlboko stratový a je z jeho strany maximálne dotovaný. Pretože ak spočítame cenu za elektriku na ponorke, ročný poplatok Staveku za správu vodovodu, splátky úveru a úrokov za vodovod a ak rozpočítame splátky dlhu voči Staveku dajme tomu na 10 rokov, pridáme k šokujúcemu uzáveru, že skutočná cena za kubík vody je asi 68,-Sk. Zjednodušene to znamená, že Obecný úrad dotuje doteraz a ďalších nasledujúcich 10 rokov každý kubík vody asi 60,-korunami! To iba pre Vašu informáciu, ale treba si to povedať, aby bolo vo veci jasno.

3. Poslednou ale určite najvýznamnejšou zmenou, ktorú nám prinesie rok 2001 bude nový zákon o odpadoch, ktorý o 180% mení celú filozofiu doterajších právnych úprav týkajúcich sa odpadov a mal by znamenať definitívny koniec nezmyselného rozširovania divokých skládok a výrazné zlepšenie životného prostredia..

Tento nový zákon, ktorý je práve v Národnej rade SR zamedzuje obciam dotovať vývoz a uloženie odpadov tak, ako tomu bolo doteraz. V roku 2000 bol v Lukáčovciach stav nasledovný – Obecný úrad zaplatil za odvoz a uloženie odpadov cca 210.000,-Sk a naproti tomu zinkasoval od občanov sumu cca 60.000,-Sk. To znamená, že ročne obec dotovala vývoz odpadu sumou 150.000,-Sk. Odo dňa účinnosti tohoto zákona sa za pôvodcu odpadu bude považovať každý majiteľ nehnuteľnosti a zo zákona tak pre neho bude vyplývať povinnosť zapojiť sa do systému zberu odpadu. Obec pritom bude vystupovať iba ako subjekt zodpovedný za organizovanie odvozu odpadu. Zákon vychádza z toho, že odpad produkuje každý a tak bude každý musieť zdokladovať, akým spôsobom sa zbavuje odpadu. Pretože sa jedná o absolútnu novinku, budeme sa snažiť venovať výkladu tohoto zákona samostatný priestor v budúcom čísle našich novín. Neznalosť zákona neospravedlňuje, ale Obecný úrad chce, aby si bol každý občan vedomý, čo pre neho bude zo zákona vyplývať a vyhol sa tak zbytočným nepríjemnostiam. O dôležitosti a význame tohto zákona (mimočodom vyžadovaného Európskou úniou) svedčí tiež to, že pôvodcov čiernych skládok bude automaticky zisťovať Policajný zbor a následne na ich náklady budú takéto skládky likvidované. Navyše sankcia za akékoľvek porušenie tohoto zákona bude 5.000,-Sk. Poplatok za odpad sa stane zo zákona miestnym poplatkom a bude tak môcť byť priamo vymáhaný exekúciou. Jeho výška bude stanovená zákonom v rozpätí 70,- až 800,-Sk na osobu a rok. Konkrétnu výšku určí obecné zastupiteľstvo podľa sumy za odvoz a uloženie odpadu, ktorú rozráta medzi obyvateľov. To znamená, že občania môžu

v podstate sami regulovať výšku poplatku, pretože ak sa bude napríklad niečo páliť vo dvore alebo papier dávať deťom do zberu, bude menej odpadu a tým aj nižší poplatok.

Ale už konkrétne. V roku 2001 bude Obecný úrad inkasovať poplatok za odpad v tej istej výške, ako tomu bolo v roku 2000 s tým rozdielom, že zaplatená suma bude prijatá ako záloha a odo dňa účinnosti nového zákona o odpadoch (pravdepodobne od 1.marca) sa bude doplácať zvyšok. Ak teda vydelíme celkovú sumu za odpad za rok 2000 počtom obyvateľov, vyjde nám sadzba viac ako 200,-Sk na osobu a rok, ktorá bude platiť na rok 2001, pretože je predpoklad, že množstvo odpadu bude rovnaké.

Obce už podľa zákona nebudú môcť dotovať vývoz a uloženie odpadu a za odpad teda domácnosti budú platiť tak ako za elektriku, plyn, atď.

Toto nás teda očakáva v roku 2001. Nie sú to príjemné veci, ale ani novinka, pretože nás na to vláda pripravovala už zopár mesiacov.

/OcÚ/